

Flygtningenævnets præmisser

Flygtningenævnet udtalte:

”Ansøgeren er oprindeligt statsløs palæstinenser, født og opvokset i Yarmouk-lejren i Damaskus, Syrien. Ansøgeren har siden 1990 haft jordansk statsborgerskab som følge af sit ægteskab til en jordansk statsborger, er etnisk araber og muslim af trosretning fra [by], Jordan. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv.

Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at hun frygter at blive slået ihjel af sin ægtefælle og dennes familie, idet hun ikke er rejst tilbage til Jordan som aftalt efter at have besøgt sin mor i Danmark. Ansøgeren frygter endvidere de jordanske myndigheder som følge af, at ansøgeren ifølge de jordanske myndigheder har kidnappet ansøgerens to døtre. Yderligere frygter ansøgeren, at hendes mellemste datter ved en tilbagevenden til Jordan vil blive tvangsgift med en ældre mand.

Ansøgeren har til støtte for sit første asylmotiv anført, at hun gennem mange år har været udsat for fysiske overgreb af sin ægtefælle og dennes familie. Ansøgeren overtalte sin ægtefælle til at lade hende besøge sin mor i Danmark. Idet ansøgeren ikke er vendt tilbage til Jordan som aftalt, har ansøgeren ifølge ansøgerens ægtefælle og dennes familie vanæret familiens ære. Ansøgerens ægtefælle har under ansøgerens ophold i Danmark fremsat telefoniske trusler mod ansøgeren. Ansøgerens ægtefælle har slået ansøgerens fætter ihjel i Syrien, hvilket ægtefællen forud herfor havde truet med at gøre.

Ansøgeren har til støtte for sit andet asylmotiv fremlagt en arrestordre udstedt af de jordanske myndigheder, idet myndighederne mener, ansøgeren har kidnappet sine to døtre ved at tage dem med til Danmark og ikke have vendt tilbage som aftalt med ansøgerens ægtefælle.

Ansøgeren endvidere til støtte for sit tredje asylmotiv anført, at ansøgerens ældste datter er blevet tvangsgift med en ældre mand. I [sommeren] 2012 udtrykte en ældre mand ønske om at blive gift med ansøgerens mellemste datter. Ansøgeren lod som om, hun var indforstået med at lade sin mellemste datter blive gift med manden, såfremt ansøgerens ægtefælle lod ansøgeren rejse til Danmark for at besøge ansøgerens mor. Ansøgeren frygter, at ansøgerens datter ved en tilbagevenden til Jordan vil blive tvangsgift med den ældre mand.

Indledningsvis lægger Flygtningenævnet til grund, at ansøgeren er jordansk statsborger, idet hun har opnået jordansk statsborgerskab via sit ægteskab og er udrejst af Jordan i besiddelse af et jordansk pas. Den omstændighed, at passet nu er udløbet, kan ikke medføre, at det lægges til grund, at ansøgerens jordanske statsborgerskab er inddraget, ligesom heller ikke andre oplysninger tyder på, at statsborgerskabet er inddraget. Flygtningenævnet kan derfor ikke lægge til grund, at ansøgerens jordanske statsborgerskab er inddraget.

Dernæst finder Flygtningenævnet anledning til at fastslå, at det på grundlag af de foreliggende baggrundsoplysninger må lægges til grund, at de generelle forhold for kvinder i Jordan er vanskelige, men at dette i sig selv ikke kan begrunde asyl. Flygtningenævnet lægger endvidere på grundlag af baggrundsoplysningerne til grund, at det konkret kan udgøre en alvorlig risiko for en kvinde at forlade sin ægtefælle, herunder med fællesbørn, ligesom det endvidere kan lægges til grund, at unge kvinder i Jordan i konkrete situationer risikerer tvangsægteskab, og at de omhandlede kvinder i sådanne situationer ved en tilbagevenden til Jordan kan risikere forfølgelse eller overgreb omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1, eller § 7, stk. 2.

Flygtningenævnet kan endvidere lægge til grund, at ansøgeren har levet i et dårligt ægteskab med sin jordanske ægtefælle og herunder har været udsat for vold af ham. Flygtningenævnet kan imidlertid ikke lægge til grund, at ansøgeren ved en tilbagevenden til Jordan risikerer forfølgelse eller overgreb omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1, eller § 7, stk. 2, da hendes forklaring om sine asylmotiver på flere centrale punkter er divergerende, udbyggende og usandsynlig. Forklaringen er derfor utroværdig og forekommer konstrueret til lejligheden.

For så vidt angår ansøgerens frygt for at blive slået ihjel af sin ægtefælle og dennes familie, fordi hun ikke er rejst tilbage til Jordan som aftalt efter at have besøgt sin mor i Danmark, lægger nævnet herved vægt på, at ansøgeren har forklaret divergerende om, hvorvidt hun har henvendt sig til myndighederne i Jordan som følge af den vold, hun har været udsat for. Således forklarede hun til oplysnings- og motivsamtalen [efteråret] 2013, at hun ikke har anmeldt episoderne med ægtefællens vold mod hende og døtrene til politiet i Jordan, og at hun ikke har prøvet at anmelde dem, fordi hun formodede, at politiet ikke ville behandle sagen, da hendes ægtefælle tilhørte en magtfuld klan. Under forklaringen i Flygtningenævnet i forbindelse med afgørelsen af [primo] 2014 forklarede hun derimod, at hun en enkelt gang har henvendt sig til myndighederne, at hun blev ydmyget og slået meget og derefter holdt sin mund. Hun nævnte i øvrigt ikke i denne forbindelse sin ægtefælles tilhørsforhold til den magtfulde klan.

Nævnet har endvidere lagt vægt på, at ansøgeren har forklaret udbyggende om ægtefællens drab på ansøgerens fætter, idet hun ikke omtalte drabet eller truslen om drab under sine samtaler med Udlændingestyrelsen og først oplyste om drabet i advokatindlægget til mødet i Flygtningenævnet [primo] 2014. Det kan ikke ændre ved denne vurdering, at ansøgeren har forklaret, at hun ikke tidligere oplyste om drabet, fordi hun frygtede sin familie. Ansøgeren har endvidere forklaret udbyggende om de breve, som hun skulle have bragt ud for sin ægtefælle i Syrien og i Jordan, og som ifølge hendes forklaring under mødet i Flygtningenævnet [primo] 2014 var medvirkende til, at hendes ægtefælle blev overtalt til at lade hende rejse med de to døtre. Ansøgeren har således ikke forklaret om brevene før mødet i Flygtningenævnet [primo] 2014, og hun har ikke under nævnsmødet i dag anført brevene som årsag til, at hun fik sin ægtefælles samtykke til udrejsen med de to fællesdøtre.

Flygtningenævnet har endelig lagt vægt på, at det forekommer usandsynligt, at ægtefællen skulle give tilladelse til, at ansøgeren og de to fællesdøtre rejste til Danmark kort før den ene datters bryllup for at besøge ansøgerens mor, der er bosat i Danmark, velvidende at ansøgeren tidligere havde modsat sig den ældste datters bryllup. Nævnet har herved tillige lagt vægt på, at ansøgeren har forklaret divergerende om, hvorvidt hendes søn, der var med hende på ambassaden, kendte til hendes reelle planer, idet hun til samtalen [efteråret] 2013 forklarede, at sønnen kendte hendes reelle planer, mens hun under nævnsmødet [primo] 2014 forklarede, at sønnen ikke kendte hendes reelle planer.

For så vidt angår ansøgerens frygt for de jordanske myndigheder som følge af, at ansøgeren ifølge de jordanske myndigheder har kidnappet ansøgerens to døtre, finder nævnet, at denne frygt ikke er begrundet, idet den blanket, som den omhandlede arrestordre af [sommeren] 2013 er udfærdiget på, af Retten i Amman er vurderet som uægte.

For så vidt angår ansøgerens frygt for, at hendes mellemste datter ved en tilbagevenden til Jordan vil blive tvangsgift med en ældre mand, kan Flygtningenævnet ikke lægge til grund, at der er indgået aftale om ægteskab for den mellemste datter inden ansøgeren og de to døtres udrejse. Flygtningenævnet lægger herved vægt på, at ansøgeren har forklaret divergerende om den

mellemste datters alder på det tidspunkt, hvor brylluppet blev aftalt, idet hun til mødet i Flygtningenævnet [primo] 2014 forklarede, at hendes ægtefælle indgik aftalen om brylluppet i sommeren 2012, da datteren var omkring 14½ år, hvorimod datteren først fyldte 14 år i [sommeren] 2012. Ansøgeren har endvidere til samtalen [efteråret] 2013 forklaret, at det var meningen, at datteren skulle forloves, når de kom tilbage fra Danmark, mens hun under nævnsmødet i dag har forklaret, at datteren allerede var forlovet ved udrejsen og skulle giftes, når de kom tilbage fra Danmark.

For så vidt angår ansøgerens frygt i øvrigt for, at de to døtre ved en tilbagevenden til Jordan skal blive tvangsgift, finder nævnet, at der er tale om en generel frygt, som ikke i sig selv kan begrunde asyl.

Efter en samlet vurdering finder Flygtningenævnet det ikke sandsynliggjort, at ansøgeren og/eller hendes døtre ved en tilbagevenden til Jordan vil være i konkret og individuel risiko for at blive udsat for forfølgelse eller overgreb som omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1, eller § 7, stk. 2.

Herefter, og uanset at det ikke kan afvises, at det for ansøgeren kan være forbundet med visse vanskeligheder at få tilladelse til at rejse tilbage til Jordan, stadfæster Flygtningenævnet på ny Udlændingestyrelsens afgørelse.”